Loopgraven of zoutkristallen?

DANS
ZOUT
★★★★☆

Conny Janssen Danst op muziek van gitarist Soldaat. In een fastastisch decor van Rupert.

ROTTERDAM Wat een fantastische decors ontwerpt Thomas Rupert voor gezelschappen in Rotterdam. Bijna altijd zijn het ruimtelijk opgestelde formaties van verzamelingen van het een of ander. Dat kan een dambord van dekens zijn, zoals bij het bekroonde *Branden* van het Ro Theater of een schijnbare willekeur aan simpele kartonnen dozen, zoals bij het recente *Dieven* van datzelfde gezelschap. Voor de dansgroep van zijn levenspartner Conny Janssen verzorgt hij ook regelmatig de scenografie. Nu, bij haar nieuwste voorstelling *Zout* pakt dat wederom fenomenaal uit.

Schuine rijen van proppen papier strekken zich uit over de diepte van het toneelpodium. Ze roepen legio associaties op. Het lijken aspergevelden of loopgraven. Het zouden ook de schuimkoppen kunnen zijn van een bevroren branding. Op de melkglazen achterwand hangt een laddertje. Misschien is het geheel een zoutpan – gezien de titel – waarin zilt wordt gewonnen.

Fraaie vonken van Conny Janssen Danst op intrigerend podium

Afhankelijk van ieders eigen associatie, interpreteer je de choreografie voor zeven dansers, één gitarist en één geheimzinnige 'zeemeermin' telkens anders. De loopgraven indachtig lijken het frontsoldaten die zich als aangeschoten mensenvlees met grimassen voortslepen in de geulen. Soms tijgeren ze laag bij de grond, soms trekken ze in colonne voort, schouder aan schouder, of verliezen ze een kameraad die onderweg geruisloos ter aarde stort.

Wie het decor als een zee ziet, herkent bewegingen die duiden op het ontstaan van leven: van kruipende viervoeters tot een kudde zoogdieren. Wanneer het licht van de laaghangende lampenrijen en het geluid van de soundscape plotsklaps siddert en tot stilte maant, bevriest alles, tot er weer een volgende sprong in de evolutie wordt gemaakt. Als later een vreemd wezen deze mannensoort binnendringt, wordt dat in eerste instantie vakkundig genegeerd.

Staat het ritselend papier voor zoutkristallen, dan lees je alle stoere motoriek als een opdracht aan zeven mannen om 'in het zweet des aanschijns het zout der aarde' te vertolken. Met hun benen vormen ze 'toneelvegers' die rivierbanen trekken (van blauw zeil) en eilandjes creëren.

Zo multi-interpretabel als het decor, zo eigen blijft de gitarist Anne Soldaat in zijn live begeleiding. Vanaf zijn stoeltje tegen de achterwand zorgt hij voor een stevige muzikale inbedding met gevarieerde aanslag op elektrische gitaren. Hij deelt slagstootjes uit aan zijn snaren, speelt een vraag-antwoord-spel met glissando's en zingt soms een nieuw geschreven nummer.

De motoriek mag hier en daar agressiever, de dansers mogen meer emoties laten zien, maar op dat grote, fascinerende podium vonkt het fraai tijdens deze eerste samenwerking tussen de mannen van Conny Janssen Danst en de live muziek van Soldaat.

Annette Embrechts

Zout door Conny Janssen Danst. 16/2, Rotterdamse Schouwburg. Tournee t/m 12/5. Connyjanssendanst.nl

Repetitie van Zout, van Conny Janssen Danst. Afhankelijk van je eigen associatie, interpreteer je de choreografie voor zeven dansers, één gitarist en één geheimzinnige 'zeemeermin' telkens anders: van frontsoldaten tot een kudde zoogdieren. Foto Leo van Velzen